

منتخب التفسیر تجدید نظر شد باب آقایی مهدی الطوسی قشہ

سُورَةُ تَوْبَةٍ

ایستاده (خداوند از او یاری خواهد کرد چنانکه) هنگامیکه کافران پشیمبر را از کعبه بیرون کردند خدا یاریش کرد (برود خار کرده
 بر عینکبوتان را شبیه به کبوتران گماشت تا دشمنان که بعزم کشتنش آمده بودند او را نیافتند) آنگاه یکی از آن دو تن که در خار
 (یعنی رسول) برقیق و پشیمبر خود را بوی که بریشان و مضطرب بود گفت ترس که خدا با ما است آن زمان خدا قادر و ارشاد
 خاطر را فرستاد و او را پسپا و لنگرانی پی خود که ما آنرا ندیدیم و فرمودند ای کافران از پست گردانیدند و ای خدا (و دعوت
 اسلام) را مقام بلند داد که خدا را بر هر چیز کمال قدرت و دانست (۴۰) برای جنگ با کافران سبکبار و پشیمبر برین
 (افریق) مایه و سوار آسان باشد و در راه خدا بال جان جهاد کند. چنانکه شمار بسی بهتر خواهد بود اگر مردی با کعبه دشمن باشد
 (۴۱) ای رسول اگر بنزد مردم را برای نصیحت آئی و فوری و سزاکو تا به تفریحی دعوت کنی البته ترا پسروی خواهند کرد و بکنی از سفری که
 مشتقی دارد و میریزد و بنزدی بخدا سوگند میخورند که اگر توانائی داشتیم ما را برای سفر آماده میشدیم. بآن (از زمان متوکل دروغ میگوید
 خود را پست ملکت سپارند و خدا میداند که آنها بحقیقت دروغ میگویند (۴۲) ای رسول خدا ترا بجایید چرا (از هر کسی که)
 پیش از آنکه ده و نوزده است که بر تو معلوم شود با آنها اجازه دادی؟ بهتر نبود که شخصت بزرگ جهاد دئی آنگه بسای جان آلوده از آنکه دروغ
 امتحان کنی (بدانکه شما با بحقیقت خدا در قیامت ایان اندازد و شخصت بزرگ جهاد خواهند کرد و بکنی از قریب جنگ دئی
 با کمال شتاب و بجز جنگ شایسته نیست) تا بال جان خود در راه خدا جهاد کنند و خدا باحوال متقیان آگاه است (۴۳) تنها آنها که
 ایان بخدا در قیامت نیارده و دلهامان در ملک و دست از راه جاری از جهاد میخوانند و متعاندان پیوسته تیرگی شک در راه
 خوانند (۴۴) اگر آنان قصد سفر جهاد داشتند دست نهائی آن میشد لکن اهم رفیق اودن بر حقین آنها را حلی و کرم است و است
 بزرگ آنها را بدانست و حکم شکر دانی لایقان شایم بمقدوران عاجز خانه میشوند (۴۵) اگر پیشانی مردم شایسته نماند برای جهاد و بیرون

سُورَةُ تَوْبَةٍ

جزئیات و مکرم و سپاه و شایسته نیافرودند و هر چه بخواهند در کارها اختلال و خرابی میکردند و از هر سو در جستجوی فتنه میگردیدند
 در میان لشکرها از آنان جانپوشائی وجود دارد و خدا باحوال ظالمان آنهاست (۴۷) از این پیش در جنگ خندق و احد و
 صد فتنه گری و اندام اسلام بودند و کار را راتو (ای رسول) برعکس میفروند تا آنگاه که حق تویی آورد و امر خدا استوار گردد و بنی
 اسلام را فتح نصیب فرمود (در صورتیکه آنها از فتوحات اسلام) کمال گرفتند (۴۸) و بنی گویند از هر دو قسم فتنه
 با درجه و اجاره معافی ده و ما را در آنس نمیکن. آگاه باش که آنها خود فتنه در افتادند و فتنه را با آن کافران اعطای حواهد دادند
 اگر ترا حاد و خوش نصیب شود سخت بر آنها ناکوارید و اگر ترا از جهاد و بنی برنجی پیش آید (در شمال شده) گویند که کار خود نیست پیش
 کردیم (که جنگ بفرستیم) و آنها از این روگردانند و در حالی که شادمانند (۵۰) بگو (ای رسول) هرگز جز آنچه خدا خواسته باشد نخواهید
 ادست مولای ما (در خیر خواه مولای است) و البته اهل ایمان در هر حال بر خدا توکل خواهند کرد (۵۱) بگو ای پیغمبر که شما
 منافقان جز یکی از دو نیکی (بهشت یا قیامت) جزیری میروانید بر آن طلب برید؟ ولی ما در باره شما متعظیمیم که اگر حاجت
 خدا بعباد سخت گرفتار شود (بدون عذاب) یا بدست ملامک شود یا بر این شما در انتظار باشید که ما هم شریک شد
 شما هستیم (۵۲) بگو (آن منافقین) که شما هر چه افتاق کنید (مخارج جنگ) صرف تبلیغات میزدانید (چه از روی میل
 چه از روی کرهت) هرگز از شما پذیرفته نخواهند شد (زیرا کار شما خودناهیست) شما مردی بوده (دوستید) که سخت بغض خود را فرمود
 (۵۳) و بیچشمی از قبول لغات آنها بود چرا که آنها بخدا در رسول کافر بودند و باز نیاید جز بحال اگر او دسالت و افتاق کنند
 سخت کرهت دارند (۵۴) مباد او اگر کثرت ایمان او را ندانند گفت آئی (که آن چیزی) خدا بخواند آنها را آن از فرزند زنی
 بعذاب بکشند و صاحب بیعتان آنها را بگردانند (از طریق عداوت و محبت) کافران سپارند (۵۵) و آنها برای آنکه این خود را بکشند

سُورَةُ التَّوْبَةِ

وَلَا وَضَعُوا خِلالَكُمْ يَفْغُونَ تِلْكَ الْفِتْنَةَ فِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلِ وَقَلْبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى
 جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي
 وَلَا تَنْفِخْ فِي الْأُفُفِ الْفِتْنَةَ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾
 إِنْ تَصِبْكَ حَسَنَةٌ لَسَوْفَ تُؤْمَرُ وَإِنْ تَصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا أَلَمْ نَأْخُذْ بِكَ
 أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ فَلَنْ نَصِيبَكَ مِنَ الْأَمْكَالِ اللَّهُ
 لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ فَلْهَلْ تَرْتَضُونَ
 بَيْنَ الْأَحَدِي الثَّانِيَيْنِ وَنَحْنُ نَرْتَضِي بِكُمْ إِنْ يَصِيبَكُمْ اللَّهُ
 بِعَذَابٍ مِنْ عِندِهِ أَوْ يَأْخُذْ بِأَيِّ بَابٍ فَتَرْتَضُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَضُونَ ﴿٥٢﴾
 فَلْأَنفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُقْبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا
 فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَ
 هُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾ فَلَا تُغْنِكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَوَّ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَجَلِيفُونَ

سُورَةُ تَوْبَةٍ

بعد قسم بایکینند که ما هم بر اینی از شما مؤمنانیم (یعنی هم عقیده و آئین شماستیم) و حال آنکه باطناً از شما عقیده می‌پسندند
 لیکن این قوم (از قدرت اسلام) می‌ترسند و لذا در ظاهر اظهار اسلام می‌کنند (۵۶) اگر بنا گاهی یا سنگری در
 درختان که همایا هرگز گاهی بیاید (که از تسلط مسلمانان برین باشند) البته با نجا با کمال تعجب می‌گیرند (۵۷) بعضی از مردم
 تقسیم صدقات بر دو چهارم منورده می‌کنند اگر با نجا مال بسیار عطا کنی از در صدقات ده شده از آنست چنانکه شوند (۵۸)
 و چند مرتبه اگر نفس با آنچه خدا و رسول آنها عطا کرده اند می‌بویزند (مانند مؤمنان حقیقی از نعمت پرورنده) می‌کنند که ای
 ما را کفایت او هم رسول از لطف عظیم با همه چیز عطا خواهند کرد و ما تنها بخش تا قسم (۵۹) مصرف صدقات
 مختص آنست باین هشت طایفه است فقیران و عاجزان و مقصدیان اداره صدقات و برای تألیف قلوب دینی
 سبیل کردن بیکانچین بدین اسلام و آزادی زندگان و قرض داران و در راه خدا (یعنی در راه تبلیغ در وایح دین خدا)
 و راه در ماندگان. به مصرف مشکاه فرض و حکم خداست که خدا بر تمام حکم مصاحیح امور آگاه است (۶۰) و بعضی
 (از منافقان) آنان می‌شنند که دانه نمبر امیازارند (و چون ضرر دروغ آنها جلیم خود می‌پذیرد) می‌گویند خوب سخن
 در دوا بدیست. بگو ای پیغمبر: زود باوری من لطفی بیغشاست رسول بجز ایمان آورده و مؤمنان اهلینان
 و برای مؤمنان حقیقی رحمت الهی است و برای آنها که رسول از راه خدا بدهد دناک می‌باشد (۶۱) منافقان
 برای اخیال خوشتر کردن شما مؤمنان تمام خدا می‌گویند و می‌خورند و می‌نهند و می‌گویند اگر ایمان دهند سر و آزارترین خدا و رسول از خود خوشتر
 (۶۲) آید اند که هر کس با خدا در دوستی است بخیر داند و در حق می‌گوید و است این حقیقت بخاری برکت (۶۳) منافقان
 تر که خدا سرور و پیغمبر است چه در دین آنهاست بر آنهاست و می‌کارند و رسول بگویند که اگر بفرمودای می‌رسد و خدا را چه خبر و بشارت خدا

سُورَةُ التَّوْبَةِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَعَلْنَا لَكُمُ الْوَيْلَ مِنَ اللَّهِ يَوْمَ يَقُولُ الْمُشْرِكُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُمْ يَجْعَلُونَ
 لِلَّهِ مِثْلَ شِرْكِهِ ۚ وَمَن يَجْعَلِ لِلَّهِ مِثْلَ شِرْكِهِ فَأِنَّهُ فِي عَذَابٍ مُّذْنَبٍ ۚ ۝٥٦
 وَمَن يَتُوبْ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَأِنَّهُ يُغْفِرْ لَهُ سَيِّئَاتِهِ الْأُولَىٰ ۚ ۝٥٧
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِلُحْيِكُمْ ۖ إِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَعْيُنِكُمْ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٥٨
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٥٩
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٠
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦١
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٢
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٣
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٤
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٥
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٦
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٧
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٨
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٦٩
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٠
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧١
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٢
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٣
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٤
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٥
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٦
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٧
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٨
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٧٩
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا تَوَلَّوْا بِأَنفُسِكُمْ ۚ ۝٨٠

سُورَةُ تَوْبَةٍ

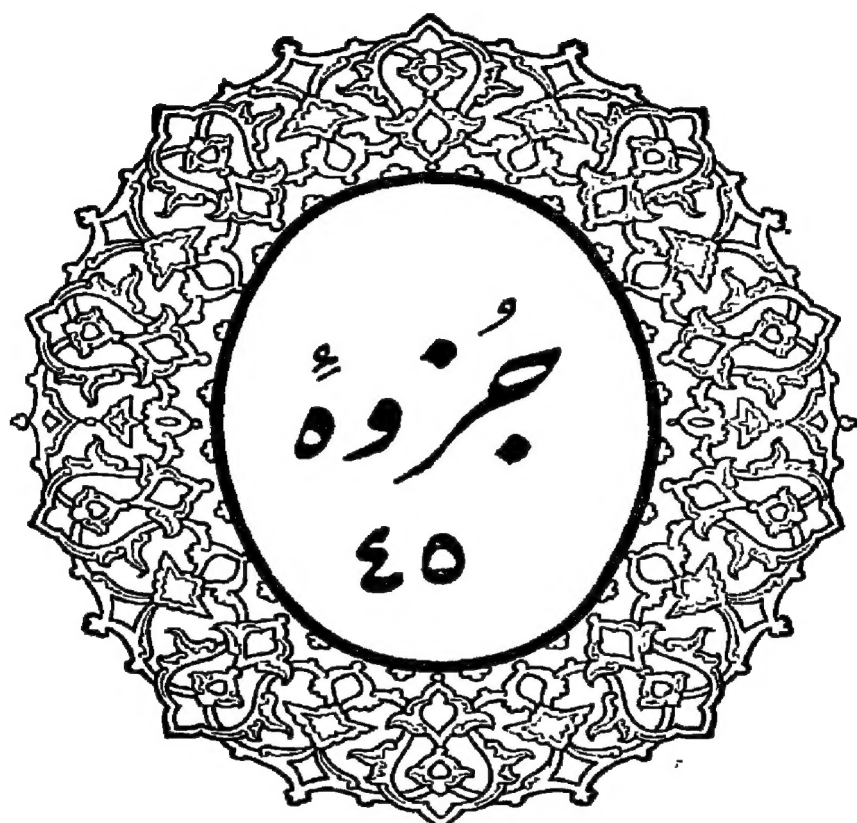
و اگر از آنها پرسند که چرا خیریه آنها را میگیرید پاسخ دهند که ما بجزاج و مضایبه سخن براندم ایراد رسول بگو بآنها
 آیا با خدا آیات خدا در رسول خدا نمیکنید؟ (۶۵) خدا دنیا و دین را دید که خدا را آن بختی پذیرفته
 که شما بعد از ایمان کافر شدید اگر از برخی نادانان و ساده لوحان شما در گذریم گروهی دقت ندارند که
 نیز خدا بخواهم که مردمی بسیار رشکارید (۶۶) مردان زمان منافق از یکدیگر و طرفدار یکدیگر کردند
 دست از نیکی کشیده مردم را بکار بد وادار وادار کار نیکی منع میکنند و چون خدا را فراموش کردند
 خدا نیز آنها را فراموش کرد (یعنی به خود و گذشته است از هر سعادت محروم شوند) که در حقیقت
 بدترین رشکاران همان منافقانند (۶۷) خدا مرد و زن از منافقان و کافران و عده انش
 و خلود و آنان داده همان دوزخ کیفر آنها کافی است و خدا آنها را لعن کرده و بعد از این بیدار
 (۶۸) شما هم مانند آنها می باشید که پیش از شما بودند در صورتیکه پیشینان از شما قوی تر و مال و اولاد
 بیشتر و اتباع فانی دنیا دور و زری مانند شما متبع بودند اکنون هم نوبت به شما رسیده از ملامت آنها بگریز
 کرده تمسح دنیا بسیم خود مانند آنها سیر گرم شدید شما هم در شوات دنیا مانند آنها فرو رفتید
 آنان هستند که اعمالشان در دنیا و آخرت نابود و باطل گشت و هم آنان حقیقت زانکاران
 عالمند (۶۹) آیا اخبار پیشینان مانند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و آل مدین و مفسدان
 (یعنی قوم شعیب و لوط با آنها رسید که رسولان الهی آیات و معجزات آنها را بر آنها آوردند و
 آنها نپذیرفتند و هلاک شدند آری؟ خدا هیچ سستی بر آنها نکرد بلکه آنها را خود در حق خویش

سُورَةُ التَّوْبَةِ

وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ يَا اللَّهُ وَآيَاتِهِ وَ
رَسُولُهُ كُنْتُمْ تَهْتَكُونَ ﴿٥٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا خَدَّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن
نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا يُجْرِمُونَ ﴿٥٦﴾
الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ لَسَوْفَ اللَّهُ فَتْسُهُمْ إِنَّ
الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْكُفَّارَ نَارِجَةً خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٥٨﴾ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ
قُوَّةً وَكَثْرًا مَوْلًا وَأَوَّلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخِلَافِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخِلَافِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخِلَافِهِمْ وَخُضْتُمْ
كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّةُ آثَامِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٩﴾ الْقَبَائِرُ يَمُوتُ نَبَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

سُورَةُ التَّوْبَةِ

يُظْلَمُونَ^(٧٠) وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
 بِالْعَرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^(٧١)
 وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ
 أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ^(٧٢) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ
 وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أُوْهُمْ بِجِثَمٍ^(٧٣) وَيَسْأَلُ الْمُخَلَّفُونَ
 بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
 وَهُمْ أُولَاؤُنَا لَوْ أَوْفَقُوا لَآتَيْنَا مَا نَشَاءُ إِلَّا أَنْ نَغْنِمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ
 فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبَايَكَ خَيْرٌ لَّهُمْ وَإِنْ يَتُولا بَعْدَهُمْ اللَّهُ عَذَابًا
 أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ^(٧٤)
 وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ يَنْتَابُوا فَوَدَّ أَنْ يَنْقُضَ اللَّهُ لَهُمُ الْمِيثَاقَ
 الصَّالِحِينَ^(٧٥) فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ لَخِلَاوَاهُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ^(٧٦)
 فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْفُتُونَهُ يَمُوتُ اللَّهُ مَا

اخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی مکتوبی : تهران - اخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸